

Многи Американци гласали су за Трампа зато што је важио за политичког новајлију. Желели су аутсајдера на месту председника. Какви су резултати спољне политике тог новајлије и аутсајдера након првих сто дана на власти?

Најблажи у оцини првих сто дана Доналда Трампа у Белој кући је Ерик Гомез из слободарско-конзервативног труста мозгова института Кејто: Трампова спољна политика скоро уопште се не разликује од спољне политике коју је водио његов претходник Барак Обама. Трамп ради по принципу мешања политичког, дипломатског и војног притиска. Гомез наглашава да је проблематично то што је он непредвидљив, што често мења мишљење. А разлог за то, сматра Гомез, лежи у чињеници да Трамп једноставно не разуме спољнополитичке односе.

Михаел Верц из либералног труста мозгова Центар за амерички прогрес (ЦАП) то наглашава на исти начин. Први ударац када је реч о односима с Кином било је израчунато Трампово помињање осетљивог питања – да ли Тајван припада Кини или не. „Он је тако, у једном лоше припремљеном интервјуу, у суштини ревидирао четрдесет година стару америчку позицију, само да би на крају поново профитирао од Кинеза.“

Тамо-вамо у спољној политици

Председник је, каже Верц, упао практично у све замке које су му постављене. Он се окружио веома конзервативним и десно-екстремним саветницима. Међу њима су и многи официри, као што је и министар одбране Џејмс Матис, некадашњи генерал америчког

Корпуса маринаца. Ту је и национални саветник за безбедност Херберт Мекмастер, високо одликовани и искусни војник.

Прети ли дакле америчкој спољној политици „милитаризација“? Ерик Гомез је уверен да Трамп неће презати од употребе војне силе. То се могло видети и на примеру бомбардовања војног аеродрома у Сирији, као и положаја „Исламске државе“ у Авганистану. Томе би требало додати и то да су САД војно помогле Саудијској Арабији у јеменском грађанском рату – а то је сукоб из којег би САД „требало да се повуку“.

САД су протеклих недеља на кризе, попут оне везане за употребу бојних отрова у Сирији и ситуацији у Авганистану, увек реаговале употребом војне силе, подсећа Гомез. За њега је то „лош знак“. У томе се, каже, не види кохерентна стратегија у спољној политици, пише ДВ.

Као Кубанска криза?

Џек Џејнс са Америчког института за савремене немачке студије (АИЦГС) страхује да криза са Северном Корејом може да се заоштри. Северна Кореја не поседује само атомске бомбе, већ је развила и ракете дугог домета.

Џејнс пореди ситуацију са Кубанском кризом 1962, када је америчка влада желела да спречи стационирање совјетских нуклеарних глава и ракета дугог домета на Куби. Тадашњи амерички председник Џон Кенеди, саветовао се са „читавом региментом“ експерата и сарадника различитих министарстава. А Трампу недостају добро потковани саветници и опције за деловање, посебно због тога што су многе позиције у министарствима још увек упражњене. Због тога се Трампов процес одлучивања „руководи инстинктом“, каже Џек Џејнс.

Михаел Верц је због тога у својој коначној оцени критичан. Он сматра да је актуелни амерички председник „структурално неспособан да учи“. Распон Трампове пажње је веома мали. Недостаје му образовање, радозналост, интересовање за свет. Он се као и до сада првенствено информисе путем конзервативних телевизијских информативних канала. Њега покреће то када је вољен и има потребу да буде признат. Доналд Трамп је у основи један сасвим неполитична личност, а то је фатална особина за једну од

најважнијих функција на свету.

(Дојче веле)